

draget sagkyndige eksperter i sit arbejde. Derfor tror jeg nok, vi skal vende tilbage til Naturklagenævnet og spørge, om de egentlig har brugt de eksperter, de nu skulle bruge for at kunne vurdere sagerne. Det er jo også sådan, at man kan bruge det som et skjold, når man kritiserer nogle af de afgørelser, der er truffet, og nogle af de dispensationer, der er givet, bl.a. i Bilkasagen, så for Dansk Folkeparti er det i hvert fald helt klart, at der selvfølgelig skal ske en tilpasning på området, så de kan klare miljøsagerne og natursagerne i henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet.

Miljøklagenævnet blev jo en klagemyndighed efter vedtagelsen af en række lovforslag på miljøområdet, og det er vigtigt for os, at medlemmerne beholder den ret, de har i dag. Hvis de ikke er enige med formanden i, at en sag bare kan afgøres ved en formandsafgørelse, kan de ønske at få sagen optaget i selve nævnet.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får hele området gennemgået. Det er jo ikke sådan, at Naturklagenævnets og for den sags skyld heller ikke Miljøklagenævnets arbejde kun er ren jura. Nogle gange bliver der foretaget et skøn over, hvad der skal ske, og tidligere blev nævnene sammensat efter indstilling fra Finansudvalget, fordi visse fredningssager kunne have stor økonomisk effekt. Hvis der blev udpeget mange fredninger, ville det medføre meget store udgifter for staten, men i dag udgør disse fredningssager jo kun en meget lille del af Naturklagenævnets samlede sagsmængde, og derfor er det også naturligt at foretage denne ændring, så sammensætningen kommer til at afspejle Folketingets flertal.

Når vi taler om Miljøklagenævnet, er det også vigtigt at hæfte sig ved, at ministeren har lagt op til, at der skal nedsættes nogle underudvalg, så man får en god viden om de specifikke problemer og får inddraget nogle sagkyndige personer, som kan behandle klagesagerne på området på en sådan måde, at man undgår lange sagsbehandlingstider og den slags ting. Er der tale om sammenfaldende sager, kan de behandles af formanden, og det vil også give en rationalisering på området. At medlemmerne bevarer deres ret til at rejse sager i nævnet sikrer vel, at systemet virker, som det skal, og at alle kan komme til orde, uanset hvem de repræsenterer og hvilket parti de eventuelt kommer fra.

Kl. 17.55

Til sidst vil jeg sige, at det, at det kun skulle være dommere, der kunne sidde i et klagenævn, jo ikke udelukker, at der vil komme tilfælde,

hvor nogle vil klage over en afgørelse. Hvis vi tænker tilbage på Bilkasagen, sad der også dommere med i Naturklagenævnet, men det endte alligevel med, at en anden instans underkendte Naturklagenævnet. Det kan altså ske, uanset hvem som sidder der. Der bliver foretaget skøn i Naturklagenævnet, og det skal der også være plads til i fremtiden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren: Næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For borgerne kan klagestrukturen på miljøområdet virke både kompliceret og vanskeligt tilgængelig, og det er også meget svært stof.

Der er tale om, at man ønsker skærpet fokus på håndhævelsen af lovgivningen på miljøområdet, og derfor har man kigget på klagestrukturen med henblik på at få den til at fungere hensigtsmæssigt. Om der nu også er sket en forenkling, skal jeg ikke kunne sige, men man har i hvert fald forsøgt at gøre tingene mere enkle.

Med den debat, der kører om, hvorvidt nævnet skal afspejle Folketingets eller Finansudvalgets sammensætning, kan man sige, at vi i virkeligheden er vendt tilbage til Naturklagenævnets forgænger, Overfredningsnævnet. Det blev udpeget i henhold til Folketingets sammensætning, men senere er Naturklagenævnets medlemmer blevet udpeget i henhold til Finansudvalgets sammensætning, og det var, som hr. Jørn Dohrmann sagde, netop med henblik på, at der var en direkte sammenhæng, fordi de meget store fredningssager efterfølgende skulle finansieres via Finansudvalget. Nu vender man altså tilbage til at udpege i henhold til Folketingets sammensætning, men der er jo bare sket det i mellemtiden, at der er kommet flere politiske partier, og dermed er den situation, som er blevet drøftet, opstået.

Personligt har jeg tænkt over, om det er hensigtsmæssigt, at der sidder lovgivere i Naturklagenævnet. Vi har jo set på det seneste, at lovgivere kan være inhabile, når sagerne bliver behandlet, og den inhabilitet er jo i princippet ikke hensigtsmæssig.

Da Naturklagenævnet har en vis lokal forankring, kan man sige, at lokale politikere måske lige så godt kunne varetage interesserne. Jeg taler ikke imod, at man udpeger i henhold til Folketingets sammensætning, men jeg synes, at spørgsmålet om lovgivere var en tanke værd.